

HIMNE A

Venerat al Santuari
Arquebisbat de

SANT MAGÍ

de la Brufaganya
Tarragona

Veniu a cantar, veniu a gaudir
l'amor que ens fa trobar,
la fe de Sant Magí.

1. Tenim la font de Brufaganya,
corona al front, ceptre de canya!
Del Crist perfum, d'Esperit carta,
del Pare llum: en som pancarta!
2. Units a dins de la muralla,
tarragonins, la fe no calla!
Tenim Portal, junts som Cabanya,
Vivim la Veu de la Muntanya!
3. Piquem de mans per la Paraula
que ens fa germans en una taula.
Amb Jesucrist units al Pare
No hi ha cap risc: ell ens empara!
4. Núvol, Tabor, a Galilea,
Gòlgota i crit a la Judea:
S'esquinça el vel, s'obre la Porta,
brolla el gran riu de la fe forta.
5. Crist, a la creu, tothom perdona:
Magí als botxins la font els dóna:
Pou de Jacob, samaritana:
L'Aigua de Déu ens agermana.
6. En la Unitat tenim muralla:
el Foc de Déu ens emmurala:
purificats, en harmonia,
la llibertat creix cada dia.
7. Vi de Cana, aigua i sis piques,
el Cep farà sarments boniques:
la Mare ha dit: "feu el que us digui":
al meu costat tothom hi sigui.
8. És amic meu el qui estima:
Jo sóc la Veu que sempre anima:
escrita al cor, Nova Aliana:
només l'Amor porta esperança.

Lletra i música: Mn. Joan Magí

Dibuix: Montserrat Virgili

GOGISTES TARRAGONINS

SANTUARI DE SANT MAGÍ DE LA BRUFAGANYA

CAPELLA DE LES FONTS DE SANT MAGÍ

-Arrels i comentaris de l'Himne de Sant Magí:

-Veni a cantar, veniu a gaudir l'amor que ens fa trobar, la fe de Sant Magí.

Tots coneixem o podem conèixer els fruits de la predicació de Sant Pau a la Tàrraco del segle primer. Una predicació que es descobreix o es pot descobrir en la lectura dels textos bíblics tan del Nou com de

l'Antic Testament. Una predicació i un descobriment que produí **l'Església de Tàrraco**: els seguidors de Jesucrist, del **Camí** que porta al Pare (Jn 14,6), els membres del seu **Cos**: Déu ho ha posat tot sota els seus peus, i a ell, l'ha posat al capdamunt de tot com a **cap de l'Església, que és el seu cos**, la plenitud d'aquell qui omple totes les coses (Ef 1,22-23), els qui es mantenen units harmoniosament gràcies a tota mena de juntures que el sostenen; així, d'acord amb l'energia distribuïda segons la mesura de cada membre, **tot el cos va creixent i edificant-se en l'amor** (Ef 4,16). **Sant Magí**, ermità, predicador infatigable, màrtir de Jesucrist, un dels membres

actius de l'Església tarragonina de finals del segle tercer i començaments del quart, ens condueix a l'experiència de **cantar i gaudir l'amor de Déu**. Una experiència que tenim o podem tenir compartint la proclamació i l'aliment de la Paraula.

Cantar és una realitat cultural: Celebreu el Senyor amb la lira, canteu-li amb l'arpa de deu cordes; dediqueu-li un càntic nou, toqueu acompanyant l'aclamació (Sl 33,2-3). **Cantar** anima i renova les nostres reunions de fe: **Al·leluia! Canteu al Senyor un càntic nou, que el lloïn units els seus fidels** (Sl 149,1), que ens fa o ens pot fer experimentar la nostra realitat de fills i filles creats per Déu: **Déu va crear l'home a imatge seva, el va crear a imatge de Déu, creà l'home i la dona** (Gn 1,27).

Gaudir és el fruit d'aquesta realitat cultural: Déu, al fer-nos imatge seva, ens accepta al seu costat i ens ofereix compartir el **seu goig** perquè siguem feliços en la nostra relació amb Ell i amb tothom. Ho ha fet sempre: **el Senyor tenia el goig de fer-vos feliços i multiplicar-vos** (Dt 28,63a); i, malgrat els nostres despistaments, ho seguirà fent sempre que tornem a la sinceritat del seu culte: **El Senyor, el teu Déu, t'omplirà de prosperitat en tot el que emprenguis: multiplicarà els fruits de les teves entranyes, del teu bestiar i de la teva terra. El Senyor tindrà, altra vegada, el goig de fer-te feliç, com el tenia de fer feliços els teus pares, perquè tu aleshores obeiràs el Senyor, el teu Déu, i guardaràs els seus manaments i els seus decrets, escrits en aquest llibre de la Llei, i perquè t'hauràs convertit al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima** (Dt 30,9-10).

Ens ho diu també el profeta **Jeremies**: **El meu goig serà fer-los el bé: amb tot el cor i amb tota l'ànima els implantaré sòlidament en aquesta terra.** (Jr 32,41).

Sant Mateu, en la paràbola dels talents, ens ho deixà escrit dues vegades amb **paraules de Jesús** dirigides als qui els saben i volen fer fructificar: **Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu senyor** (Mt 25,21.23).

Al llibre del **Siràcida** hi llegim: **El qui adora el Senyor tal com ell vol és ben acollit, i la seva pregària arriba fins al cel** (Sir 35,20).

A la primera carta de Sant Joan hi llegim: **Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu; tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu. El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor** (1Jn 4,7-8).

Sant Magí ens condueix a l'experiència de **cantar i gaudir l'amor de Déu**.

**-1. Tenim la font de Brufaganya, corona al front, ceptre de canya!
Del Crist perfum, d'Esperit carta, del Pare llum: en som pancarta!**

No es pot parlar de Sant Magí sense tenir en compte la **font de la Brufaganya** amb tota la riquesa del seu significat en el **culte** que ens fa **cantar i gaudir l'amor de Déu**. Tota la Bíblia, **des del Gènesi a l'Apocalipsi**, ens parla de l'aigua que Déu ens dóna, plena de vida, i ens ensenya a fer-la servir **gaudint el goig de la nostra relació amb Ell**, o sia: **el veritable culte tal com ell vol** (Sir 35,20).

Des del començament Déu ens posa al jardí de la seva amistat i ens diu, ens ensenya, ens demana una sola cosa: *I li va donar aquest manament: Pots menjar dels fruits de tots els arbres del jardí. Però **no mengis del fruit de l'arbre del coneixement del bé i del mal**, perquè el dia que en mengis, tingues per cert que moriràs* (Gn 2,16-17).

Déu és l'únic que coneix totes les coses perquè les ha fet Ell i les ha fet **bé i bones**: **Déu veié que tot el que havia fet era molt bo**. (Gn 1,31a).

La temptació i el despistament sempre és el mateix: **no escoltar Déu**, que és amor, ho sap tot, ho ha fet tot ben fet i **té el goig de fer-nos feliços estimant, i deixar-se enredar pel poder, que no sap estimar, domina** els altres i fins i tot **es fa les pròpies lleis per justificar-se**: *No, no morireu pas! Déu sap que, si un dia en mengeu, se us obriran els ulls i sereu com déus: coneixereu el bé i el mal*. (Gn 3,4).

Al llibre de l'**Apocalipsi**, que vol dir **Revelació** i ens ensenya les coses amb la **mirada clara i amorosa de Déu**, llegim: *L'àngel em va mostrar també el riu de l'aigua de la vida, transparent com el cristall, que naixia del tron de Déu i de l'Anyell. Al mig de la plaça de la ciutat, amb el riu a banda i banda, hi ha l'arbre de la vida, que fa fruit dotze vegades; cada mes dóna el seu fruit, i les seves fulles serveixen per a guarir els pobles. A la ciutat no hi haurà res de maleït. Hi tindran el seu tron Déu i l'Anyell. Els seus servents l'adoraran, el veuran cara a cara i portaran el nom d'ell escrit al front. La nit ja no existirà, no caldrà la llum dels gresols ni la llum del sol: **el Senyor Déu els il·luminarà, i regnaran pels segles dels segles***. (Ap 22,1-5).

Situem-nos ara davant la **font de la Brufaganya** contemplant el lloc, amb **Sant Magí i els botxins**:

Sant Magí és un creient que **coneix, practica i experimenta** les paraules de Pau: *us demano que visqueu d'una manera digna de la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i dolcesa, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, procurant de conservar la unitat de l'Esperit amb el lligam de la pau. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots. Renoveu espiritualment el vostre interior i revestiu-vos de l'home nou, creat a imatge de Déu en la justícia i la santedat que neixen de la veritat* (Ef 4,1b-3.5-6.23-24). **Sant Magí** sap que Déu vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat (1Tm 2,4).

Per això viu i promou la fe i l'amor de Jesucrist.

Sant Magí ens mostra que **coneix la força de Jesucrist** i com **la fa servir**: *Tingueu els mateixos sentiments que tingué Jesucrist: Ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no res: prengué la condició de servent i es feu semblant als homes. Essent humà el seu aspecte, s'abaixà i es feu obedient fins a la mort, i una mort de creu.*

Per això Déu l'ha exaltat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè en el

nom de Jesús tothom s'agenolli al cel, a la terra i sota la terra, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare. (Fl 2,5-11).

Sant Magí sap que Jesús va mostrar la seva reialesa amb un **cepre de canya i una corona d'espines: li posaren al cap una corona d'espines** que havien trenat, i a la mà dreta una **canya** (Mt 27,29a).

Sant Magí és un ermità que prega, viu la pregària, en coneix la seva força i la vol experimentar com sap que també feia Sant Pau: *Demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi el do espiritual de comprendre la seva revelació, perquè el conegueu de veritat. Li demano que il·lumini els ulls del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria ens té reservades en l'heretat que ell ens dona entre els sants, i quina és la grandesa immensa del seu poder que obra en nosaltres, els creients; em refereixo a la força poderosa i eficaç amb què va obrar en el Crist, quan el ressuscità d'entre els morts i el feu seure a la seva dreta dalt al cel, per damunt de tota potència, autoritat, poder i sobirania, i per damunt de qualsevol altre nom que es pugui invocar, tant en el món present com en el futur. "Déu ho ha posat tot sota els seus peus", i a ell, l'ha posat al capdamunt de tot com a cap de l'Església, que és el seu cos, la plenitud d'aquell qui omple totes les coses (Ef 1,17-23).*

Els botxins, enviats per una autoritat terrenal, amb l'objectiu d'empresonar i suprimir els missatgers promotors de la fe i l'amor de Jesucrist, estan esgotats i defallits per un esforç que només condueix a la mort d'un innocent que sap veure en tothom els seus germans i els ensenya a gaudir la vida a la llum de l'Evangelí. **Els botxins** van despistats: **tenen por** de l'autoritat terrenal, **desconeixen la força que allibera de la por de la mort**. **Sant Magí** sí que ho sap perquè coneix i viu les paraules de Pau: *Així, doncs, ja que els fills tenen en comú la mateixa condició humana, també Jesús va compartir aquesta condició per destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i per alliberar els qui, per por de la mort, estaven condemnats a ser esclaus tota la vida (He 2,14-15).*

La fe de Sant Magí, arrelada i compartida en el seu coneixement vivencial de la Paraula de Déu que ens va predicar Sant Pau, ens mostra amb claredat que **la font de la Brufaganya ens parla de llibertat i ens parla de culte veritable a Déu: perfumats** per Crist que ens ofereix al Pare: *Perquè nosaltres som el perfum que Crist ofereix a Déu i que s'escampa entre els qui se salven i entre els qui es perden: per als uns, és olor de mort que porta a la mort; per als altres, olor de vida que porta a la vida (2Co 2,15,16a), oferint la Paraula que Crist ha escrit als nostres cors: És evident que vosaltres sou una carta que ve de Crist i que ens ha estat confiada. No ha estat escrita amb tinta, sinó amb l'Esperit del Déu viu, i no en taules de pedra, sinó en taules de carn, en els nostres cors (2Co 3,3).*

Sant Magí sap que amb la nostra presència, **manifestem la presència del Senyor: I tots nosaltres, sense cap vel a la cara, reflectint com un mirall la glòria del Senyor, som transformats a la seva mateixa imatge**, amb una glòria cada vegada més gran, per obra del Senyor, és a dir, de l'Esperit (2Co 3,18).

La font de la Brufaganya ens parla de perdó: Beneïu els qui us persegueixen. Beneïu, no maleïu. Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren. Viviu d'acord els uns amb els altres. No aspireu a grandeses, sinó poseu-vos al nivell dels humils. No us tingueu per savis. No torneu a ningú mal per mal; mireu de fer el bé a tothom. Si és possible, i fins on depengui de vosaltres, estigueu en pau amb tothom. Estimats, no us prengueu la justícia per la vostra mà; deixeu que actui la indignació divina, tal com diu l'Esclat: "A mi em toca de passar comptes, jo donaré la paga", diu el Senyor. Més aviat, "si el teu enemic té fam, dóna-li menjar; si té set, dóna-li beure: serà com si possessis brases sobre el seu cap". No et deixis vèncer pel mal; al contrari, venç el mal amb el bé (Rm 12,14-21).

En tornarem a parlar en l'estrofa 5 de l'himne.

-2. Units a dins de la muralla, tarragonins, la fe no calla!

Tenim Portal, junts fem Cabanya, Vivim la Veu de la Muntanya!

A Tarragona tenim **l'ermita de sant Magí**, l'església del **Portal** de Carro encastada dins de la **muralla** romana al costat mateix de la **porta** més antiga de la ciutat. Un lloc on podem i volem captar cada vegada més la força de la fe.

Sant Magí ens ensenya i ens empeny a gaudir la trobada de l'Amor de Jesucrist, a compartir els dons que l'Esperit Sant ens distribueix entre tots: ***Els dons són diversos, però l'Esperit és un de sol. Són diversos els serveis, però el Senyor és un de sol. Els miracles són diversos, però Déu és un de sol, i és Ell qui ho obra tot en tots.***

Les manifestacions de l'Esperit que rep cadascú són en bé de tots.

Tot això és obra de l'únic i mateix Esperit, que distribueix els seus dons a cadascú tal com ell vol (1Co 12,4-7.11).

Compartint la fe de Sant Magí, refresquem i augmentem la nostra realitat de creients en aquest lloc que ens ajuda a viure la presència **protectora, purificadora i alliberadora de Déu**.

A 2Sa 22,2, llegim: ***El Senyor és la meva roca, la muralla que m'allibera.***

I a Jr 1,18-19, llegim: ***Des d'ara faig de tu una plaça forta, una columna de ferro, una muralla de bronze, enfront de tot el país, dels reis de Judà i dels governants, dels sacerdots i de la gent del poble. Lluitaran contra tu però no et venceran. Jo seré al teu costat per alliberar-te.***

Ho resem al llibre dels Salms: ***Senyor, ets roca i muralla que m'allibera. Déu meu, penyal on m'emparo, escut i baluard, força que em salva!*** (Sl 18,3).

El Senyor és la muralla del seu poble, el baluard que salva el seu Ungit (Sl 28,8).

El Senyor de l'univers és amb nosaltres, la nostra muralla, és el Déu de Jacob (Sl 46,8).

Tu que vius a recer de l'Altíssim i fas nit a l'ombra del Totpoderós, digues al Senyor: «Ets la muralla on m'emparo, el meu Déu, en qui confio.» (Sl 91,2).

A Za 2,9, llegim: ***Diu el Senyor:***

Jo mateix seré una muralla de foc entorn de la ciutat, i la meva glòria hi residirà.

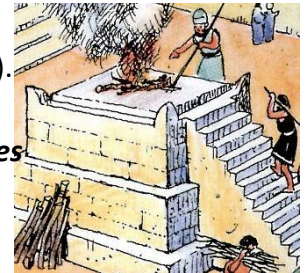
El foc manifesta la **presència de Déu que parla i accepta les ofrenes a l'altar**: ***Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot de Madian.***

Un dia, mentre guiava el ramat desert enllà, va arribar a l'Horeb, la muntanya de Déu. Allí se li va aparèixer l'àngel del Senyor en una flama enmig d'una bardissa.

Moisès va mirar i veié que la bardissa cremava però no es consumia (Ex 3,1-2).

Sobre l'altar hi haurà foc constantment: no s'ha d'apagar mai (Lv 6,6).

Al llibre dels Fets dels Apòstols llegim: ***Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia d'expressar-se*** (Ac 2,3-4).

I a Ap 21,12.14, en la descripció de la **Jerusalem celestial**, llegim: ***Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes, i a les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els noms de les dotze***

tribus d'Israel. **La muralla de la ciutat reposava sobre dotze fonaments que duien els dotze noms dels dotze apòstols de l'Anyell.**

-6-

El Portal de la muralla ens recorda l'alliberament de **Sant Magí** que podem il·luminar amb el següent text del llibre dels Fets dels Apòstols: *El gran sacerdot i tots els seus partidaris, del grup dels saduceus, portats per la gelosia, van detenir els apòstols i els tancaren a la presó pública. Però a la nit l'àngel del Senyor va obrir les portes de la presó, els va fer sortir i els digué: Aneu, presenteu-vos al temple i prediqueu al poble totes aquestes paraules de vida (Ac 5,17-20).*

Sant Magí és alliberat i, malgrat tots els impediments que pugui trobar, torna a l'ermita de la Brufaganya, a la seva tasca evangelitzadora. Segueix els passos de Pau en l'anunci de l'Evangeli: *Recorda't de Jesucrist, ressuscitat d'entre els morts, sorgit del llinatge de David. Aquest és l'evangeli que jo anuncio, i per ell haig de sofrir fins al punt de trobar-me encadenat com si fos un malfactor. Però la paraula de Déu no està pas encadenada! Per això, jo ho suporto tot pel bé dels elegits, perquè ells també obtinguin la salvació que ens és donada en Jesucrist juntament amb la glòria eterna (2Tm 2,8-10). Les nostres reunions en el Portal ens animen a gaudir la llibertat que ens ofereix Jesús: Si us manteniu fermes en la meua paraula, realment sou deixebles meus; coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures (Jn 8,31b-32).*

Junts fem Cabanya: el nostre culte dins la **muralla**, al costat Del **Portal**, ens ofereix gaudir la construcció del **temple sant Del Senyor: Formeu un edifici construït sobre el fonament Dels apòstols i els profetes, que té el mateix Jesucrist per Pedra angular. Sobre ell, tota la construcció es va alçant harmoniosament fins a ser un temple sant** gràcies al Senyor. Per ell, també vosaltres **heu entrat a formar part de l'edifici, fins a ser, gràcies a l'Esperit, el lloc on Déu resideix** (Ef 2,20-23).

La fe de Sant Magí ens ofereix viure la **Veü de la Muntanya:**

Reunits a tocar el **Portal de la Muralla**, a la part alta de la ciutat, celebrant la nostra fe, Sant Magí ens ajuda a **viure** l'experiència de **poble sant i família de Déu**, com ens diu Sant Pau: *Ara, doncs, ja no sou estrangers o forasters, sinó ciutadans del poble sant i membres de la família de Déu* (Ef 2,19).

La veü de la Muntanya:

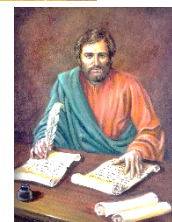
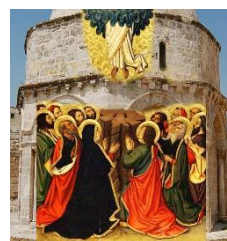
Al **Sinaí** ens diu: **Jo soc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir del país d'Egipte, la terra on eres esclau** (Ex 20,2).

Al **Tabor** ens diu: **Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo** (Mt 17,5b).

A la **Muntanya de les Oliveres** ens diu:

vosaltres, quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra (Ac 1,8).

A la segona carta a Timoteu ens diu: **Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i útil per a ensenyar, refutar, corregir i educar en el bé, perquè el qui és home de Déu**

arribi a la maduresa i estigui equipat per a tota obra bona (2Tm 3,16).

-7-

-3. Piquem de mans per la Paraula que ens fa germans en una taula.

Amb Jesucrist units al Pare No hi ha cap risc: ell ens empara!

La Paraula ens enforteix i ens alimenta:

El Senyor us donarà a mans plenes el pa i l'aigua que necessitàveu; el qui t'instrueix ja no s'amagarà, el veuràs amb els teus propis ulls (Is 30,20).

La Paraula ens diu que tots som germans i sinodals: tenim un Pare i un Guia: Però vosaltres no us feu dir "rabi", perquè de mestre només en teniu un, i tots vosaltres sou germans; ni doneu a ningú el nom de "pare" aquí a la terra, perquè de Pare només en teniu un, que és el del cel; ni us feu dir "guies", perquè de guia només en teniu un, que és el Crist (Mt 23,8-10).

La Paraula ens condueix a la taula: La tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor. Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat, prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això, que és el meu memorial.» I havent sopat feu igualment amb la copa, tot dient: «Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu això, que és el meu memorial.» (1Co 11,23-25).

La Paraula ens instrueix en l'amor: L'amor és pacient, és bondadós; l'amor no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni interessat, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de fer el mal, sinó que troba el goig en la veritat. Tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta (1Co 13,4-7).

La Paraula ens condueix a l'alegria: Viviu sempre contents en el Senyor! Ho repeteixo: viviu contents! Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies. I la pau de Déu, que sobrepassa tot el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist (Fl 4,4-7).

Jesucrist ens diu: Si m'estimeu, guardareu els meus manaments, i jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor perquè es quedi amb vosaltres per sempre. Ell és l'Esperit de la veritat, que el món no pot acollir, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo: sou vosaltres qui el coneixeu, perquè habita a casa vostra i estarà dins de vosaltres. Qui m'estima, guardarà la meva paraula; el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell (Jn 14,15-17.23).

I també: **el vostre cor s'alegrarà** perquè us tornaré a veure.

I la vostra alegria, ningú no us la prendrà (Jn 16,22b).

I encara: Jo els he donat la glòria que tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u. Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi. Pare, vull que els qui m'has confiat estiguin amb mi allà on joestic i vegin la meva glòria, la glòria que m'has donat perquè m'estimaves des d'abans de crear el món. (Jn17,22-24).

Nosaltres, *creats a imatge de Déu, piquem de mans per la Paraula* i no ens cansem d'escoltar: *Enrobustiu les mans cansades, afermeu els genolls vacil·lants* (Is 35,3), i també: *Et duc gravada a les palmes de les mans* (Is 49,16a). -8-

La Paraula ens fa germans en una taula: Perquè cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquesta copa anuncieu la mort del Senyor fins que ell vingui (1Co 11,26).

Amb Jesucrist units al Pare No hi ha cap risc: ell ens empara: Què direm, doncs, davant d'això? Si tenim Déu amb nosaltres, qui tindrem en contra? Ell, que no va plànyer el seu propi Fill, sinó que el va entregar per tots nosaltres, com no ens ho donarà tot juntament amb ell? Qui s'alçarà per acusar els elegits de Déu, si Déu mateix els fa justos? Qui gosarà condemnar-los, si Jesucrist mateix va morir, més encara, va ressuscitar, està a la dreta de Déu i intercedeix per nosaltres? (Rm 8,31-34).

Sant Magí és un cristià que viu l'amor i la força de Jesucrist: coneix la predicació de Pau i l'Evangeli: Qui ens separarà de l'amor de Crist? ¿La tribulació, l'angoixa, la persecució, la fam, la nuesa, el perill, l'espasa? Tal com diu l'Escriptura: "És per tu que anem morint tot el dia, i ens tenen com anyells duts a matar." Però, de tot això, en sortim plenament vencedors gràcies a aquell qui ens estima (Rm 8,35-37).

-4. Núvol, Tabor, a Galilea, Gòlgota i crit a la Judea:

s'esquinça el vel, s'obre la Porta, brolla el gran riu de la fe forta.

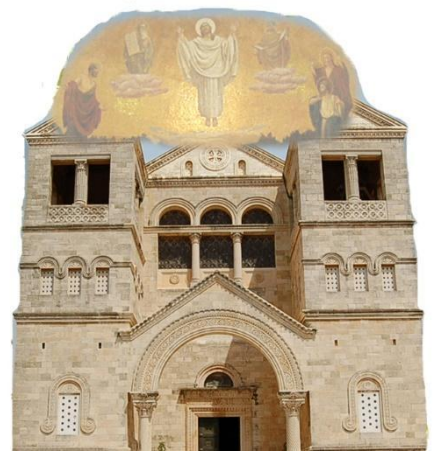
Sant Magí coneix les Sagrades Escriptures que proclamem a l'Ermita del Portal del Carro, lloc alt de la nostra ciutat de Tarragona on ens reunim per pregar, escoltar, celebrar i gaudir la Paraula de Déu. Per això li demanem que ens ajudi a sentir-nos units a Jesús **dins del núvol, com al Tabor**, escoltant la veu del Pare, al costat de Pere, Jaume i Joan, ajudats per Moisès i Elies, i així ens anem transformant cada vegada en més sinodals per a poder seguir *la partença de Jesús que s'havia d'acomplir a Jerusalem* (cf Lc 9,28-35, i Jn 14,3.6).

També li demanem que ens ajudi a contemplar i escoltar amb el grup fidel del **Gòlgota**, al costat de la creu, les paraules de Jesús, que meditem cada any, sobretot **el crit final que esquinça la cortina del santuari i obre els sepulcres**. (cf Mc 15,37-38, i Mt 27,50-52).

Sant Magí, com veurem a la propera estrofa, coneix molt bé el resultat de l'obertura provocada pel crit del Gòlgota i el seu significat que trobem escrit a l'evangeli segons Sant Joan: **un dels soldats li traspassà el costat amb una llança, i a l'instant en va sortir sang i aigua. El qui ho veié en dona testimoni, i el seu testimoni és digne de fe. Ell mateix sap que diu la veritat, perquè també vosaltres cregueu. En efecte, tot això va succeir perquè s'havia de complir allò que diu l'Escriptura: "No li han de trencar cap os". I en un altre lloc l'Escriptura diu: "Miraran aquell que han traspassat"** (Jn 19,34-37).

Aquest cop final de llança ens obre el riu medicinal que surt del Santuari profetitzat i explicat en el llibre d'Ezequiel: Aquesta aigua corre cap a la conca oriental, baixa a l'Arabà i desemboca al Mar Mort. Entra dins les aigües insalubres i les saneja. A tot arreu on penetrarà l'aigua d'aquest riu, hi viuran tota mena d'animals aquàtics, i el peix hi serà molt abundant, perquè, així que hi arribi aquesta aigua, la mar quedarà sanejada.

Arreu on arribi aquest riu, tot viurà. Perquè l'aigua que els rega neix del santuari. Els seus fruits serviran d'aliment i les seves fulles seran un remei (Ez 47,8-9.12cd).

L'Apocalipsi ens presenta el riu brollant *del tron de Déu i de l'Anyell* (Ap 22,1-5, l'hem posat escrit en els comentaris a la primera estrofa de l'himne) ja que, com ens diu l'autor:

De temple no n'hi vaig veure, perquè el seu temple és el Senyor, Déu de l'univers, junt amb l'Anyell (Ap 21,22).

-9-

-5. Crist, a la creu, tothom perdona: Magí als botxins la font els dóna:
Pou de Jacob, samaritana: L'Aigua de Déu ens agermana.

Sant Magí, cristià de Tarragona, coneix la pregària de Jesús al

Getsemaní: *Després se separà d'ells cosa d'un tret de pedra, s'agenollà i pregava dient: Pare, si ho vols, aparta de mi aquesta copa. Però que no es faci la meua voluntat, sinó la teua* (Lc 22,41-42).

Sap el valor de la pregària en els moments més difícils: *Quan s'aixecà de la pregària, anà cap als deixebles i els va trobar adormits de la tristor. Els digué: Per què dormiu? Aixequen-vos i pregueu, per no caure en la temptació* (Lc 22,45-46).

I també té apresa la resposta de Jesús a Pere quan el vol defensar amb l'espasa: *Llavors Simó Pere es va treure una espasa que portava i d'un cop tallà l'orella dreta al criat del gran sacerdot. Aquell criat es deia Malcus. Jesús digué a Pere: Guarda't l'espasa a la beina; ¿no he de beure la copa que el Pare m'ha donat?* (Jn 18,10-11).

Sant Magí, màrtir de Jesucrist, ens anima a mirar i escoltar Jesús a la creu, portant encara la *corona d'espines*, confiant plenament en el Pare, estimant i demanant el perdó per a tothom: *Jesús deia: Pare, perdona'ls, que no saben el que fan* (Lc 23,34a).

Sant Magí, cristià de Tarragona, fent brollar la font, dóna als botxins l'aigua que necessitaven i a nosaltres el testimoni de la seva fe en l'Amor i el perdó de Jesús que ens ensenya a tots a fer el mateix:

Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare. No m'heu escollit vosaltres a mi; soc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la

missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà. Així us mando: que us estimeu els uns als altres (Jn 15,13-17).

Sant Magí, el nostre Copatró, ens fa brollar encara la Font de la Brufaganya.

Sant Magí, coneix el valor de l'aigua, i no només en la seva realitat material. Com a bon cristià tarragoní participa de l'herència bíblica introduïda a casa nostra per Sant Pau.

Coneix la trobada de Jesús i la samaritana al brocal del pou de Jacob, al costat de Sicar, i el resultat de la mateixa: *Jesús havia de travessar Samaria. Arribà, doncs, en una població samaritana que es deia Sicar, no gaire lluny de la propietat que Jacob havia donat al seu fill Josep; allà hi havia el pou de Jacob. Jesús, cansat de caminar, s'assegué allí a la vora del pou. Era cap al migdia. Una dona de Samaria es presentà a pouar aigua. Jesús li diu: —Dóna'm aigua. Però la dona samaritana preguntà a Jesús: —Com és que tu, que ets jueu, em demanes aigua a*

mi, que soc **samaritana**?

Jesús li respongué: **Si sabessis quin és el do de Déu i qui és**

el qui et diu: “Dóna’m aigua”, ets tu qui li n’hauries demanada, i ell t’hauria donat aigua viva. La dona li diu:

-10-

Senyor, no tens res per a pouar i aquest pou és fondo. D’on la trauràs, l’aigua viva? El nostre pare **Jacob ens va donar aquest pou**, i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar. **¿Que potser ets més gran que no pas ell?** **Jesús** li respongué:

—Tots els qui beuen aigua d’aquesta tornen a tenir set. Però el qui begui de l’aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: **l’aigua que jo li donaré es convertirà dintre d’ell en una font d’on brollarà vida eterna.** Li diu la dona:

—**Senyor, dóna’m aigua d’aquesta. Així no tindrè més set ni hauré de venir aquí a pouar...**

Jesús li diu: **Creu-me, dona, arriba l’hora, més ben dit, és ara, que els autèntics adoradors adoraran el Pare en Esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l’adoren han d’adorar-lo en Esperit i en veritat** (Jn 4,4-7.9a.10-15.23-24).

L’aigua de la Brufaganya ens relaciona amb **Sant Magí**, ens anima a gaudir del diàleg entre **Jesús** i la **samaritana**, arrelat en tota la història de la salvació que ens desperta la figura de **Jacob**, com acabem de tastar en els textos que acabem de llegir.

L’Aigua de la Brufaganya és una realitat que ens alegra i fa moure molta gent: els portants que s’organitzen i gaudeixen d’anar-la a buscar, els qui la fan arribar als diferents pobles i ciutats que l’esperen, els creients que es fan presents a la seva benedicció, els qui es preocupen de tenir a punt les ampolletes o cànirs per la distribució, els qui l’envasen i la reparteixen, els qui se l’emporten a casa seva...

A tots se’ns ofereix la gràcia de posar-nos dins del signe generós del perdó que ens mostra Sant Magí, del diàleg entre Jesús i la samaritana, amb el rerefons de Jacob, dels deixebles i dels samaritans que van escoltar i viure l’experiència de la seva convilatana.

-6. En la Unitat tenim muralla: El Foc de Déu ens emmiralla: purificats, en harmonia, la llibertat creix cada dia.

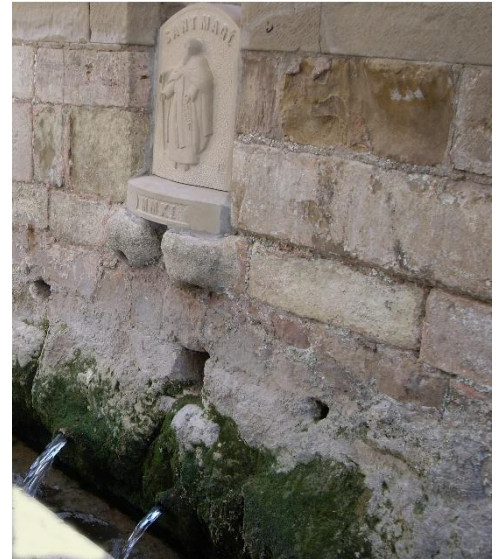
En la segona estrofa ja hem parlat de la **muralla**: com a lloc on ens trobem, com a realitat de la **protecció** de Déu, fins i tot com a **foc purificador** de la Jerusalem reconstruïda.

Sant Magí, que participa de l’herència bíblica introduïda a casa nostra per Sant Pau, **ens anima** a trobar la manera d’avançar en la nostra experiència sinodal de viure, créixer i ajudar els altres **compartint harmoniosament la fortalesa, la purificació i la llibertat** com a **membres del Cos de Crist en la unitat trinitària**:

Llanceu lluny de vosaltres l’amargor, l’enfuriment, la ira, els crits, les injúries i tota mena de dolenteria. *Sigueu bondadosos i afectuosos els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist (Ef 4,31-32).*

Sigueu imitadors de Déu, com a fills seus estimats; viviu estimant, tal com Crist ens va estimar i s’entregà a si mateix per nosaltres, oferint-se a Déu com a víctima d’olor agradable. *Digueu tots junts salms, himnes i càntics de l’Esperit, cantant al Senyor i lloant-lo en el vostre cor. Doneu sempre gràcies per tot a Déu Pare en nom de nostre Senyor Jesucrist (Ef 5,1-2.19-20).*

Tots vosaltres, per la fe, sou fills de Déu en Jesucrist: tots els qui heu estat batejats en Crist us heu revestit de Crist. Ja no hi ha jueu ni grec, esclau ni lliure, home ni dona: tots sou un de sol en Jesucrist. I si vosaltres sou de Crist, també sou descendència d’Abraham, hereus de la promesa (Ga 3,26-29).

Jesucrist ens fa lliures: Crist ens ha alliberat perquè siguem lliures. Així, doncs, manteniu-vos fermes i no us deixeu sotmetre altra vegada al jou de l'esclavatge!

Per als qui viuen en Jesucrist no compta per a res ser circumcidat o no ser-ho; només compta la fe que actua per l'amor (Ga 5,1.6). -11-

El foc de Déu ens emmiralla: I tots nosaltres, sense cap vel a la cara, reflectint com un mirall la glòria del Senyor, som transformats a la seva mateixa imatge, amb una glòria cada vegada més gran, per obra del Senyor, és a dir, de l'Esperit (2Co 3,18).

Jesús demana al Pare la nostra unitat perquè la fortalesa purificadora de muralla de foc pugui ser experimentada i reconeguda per tothom en l'amor que ens uneix: **Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi. Pare, vull que els qui m'has confiat estiguin amb mi allà on joestic i vegin la meva glòria, la glòria que m'has donat perquè m'estimaves des d'abans de crear el món** (Jn 17,23-24).

-7. Vi de Canà, aigua i sis piques, el Cep farà sarments Boniques la Mare ha dit: "feu el que us digui": al meu costat tothom hi sigui.

Sant Magí coneix la predicació de l'Evangelí, i, amb la font de la Brufaganya, ens il·lumina les narracions de l'aigua protagonitzades per Jesús i els qui l'envolten.

A les noces de Canà (Jn 2,1-11): Hi havia la mare de Jesús. També hi fou convidat Jesús, juntament amb els seus deixebles. Com que el vi s'acabava, la mare de Jesús li diu: No tenen vi. Jesús li respon: Dona, què hi ha entre tu i jo? Encara no ha arribat la meva hora (Jn 2,2-4).

La resposta de Jesús porta una pregunta i una afirmació. Comencem per la pregunta:

Dona, què hi ha entre tu i jo? (Jn 2,4a). A Mt 12,50 (= Mc,3,35 i Lc 8,21), podem llegir la resposta amb paraules de Jesús: **El qui fa la voluntat del meu Pare del cel, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare.**

A Lc 1,38 podem llegir la resposta de la mare de Jesús: **Maria va dir: Soc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula. I l'àngel es va retirar.**

A Jn 2,5, veiem com actua la mare: **La seva mare diu als servidors (diakónois) Feu tot el que ell us digui. Fixem-nos en els detalls que narren l'acció de Jesús i els qui hi participen:**

Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuales entre els jueus. Tenien una cabuda d'uns cent litres cada una.

Els diu Jesús: Ompliu d'aigua aquestes piques. Ells les ompliren fins dalt.

Llavors els digué: Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei. Ells li'n portaren.

El cap de servei tastà aquella aigua convertida en vi.

Ell no sabia d'on venia, però els servidors (diakonoi) sí que ho sabien, perquè ells mateixos l'havien treta. Aleshores el cap de servei crida el nuvi i li diu: Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats han begut molt, serveix els més ordinaris. Però tu has guardat fins ara el vi millor

Així va començar Jesús els seus senyals a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles van creure en ell (Jn 2,5-11).

Jesús és el Cep que fa sarments boniques. Ens ho deixà escrit el mateix evangelista Joan: **Jo soc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Les sarments que no donen fruit, el Pare les talla, però les que donen fruit, les neteja perquè encara en donin més. Vosaltres ja sou nets gràcies a la paraula que us he comunicat. Jo soc el cep i vosaltres les sarments. El qui està en mi i jo en ell, dona molt de fruit, perquè**

sense mi no podeu fer res. Si esteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, podreu demanar tot el que voldreu, i ho tindreu. **La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus** (Jn 15,1-3.5.7-8).

-12-

El Pare és el Vinyater que envià l'àngel Gabriel per a dir a Maria: **L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu** (Lc 1,35).

Maria va acceptar (Lc 1,38) i el **Cep veritable** segueix fent sarments boniques, com **Sant Magí** i tots els qui volem seguir aquest Camí.

Tornem a l'afirmació de Jesús responent a la petició de la seva Mare: **Encara no ha arribat la meua hora** (Jn 2,4b).

¿Quan arriba l'hora de Jesús?

A l'Evangeli de Joan llegim: **Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. En veritat, en veritat us ho dic: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dona molt de fruit.**

Ara la meua ànima està contorbada. Què he de dir?

Pare, salva'm d'aquesta hora? Però jo he vingut per arribar en aquesta hora! Pare, glorifica el teu nom.

I jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi. Deia això indicant de quina manera havia de morir (Jn 12,23-24.27-28a.32-33).

Arribada l'hora, Jesús revela tot el que hi ha entre la seva Mare, Ell i nosaltres:

Quan Jesús veié la seva mare i, al seu costat, el deixeble que ell estimava, digué a la mare: Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al deixeble: Aquí tens la teua mare.

I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva (Jn 19,26-27).

A Canà, Maria, la Mare de Jesús, la Dona que fa la voluntat del Pare del cel, ens diu a tots els qui volem treballar (diakónois) i participar en la conversió de l'aigua purificadora en el millor vi per la festa de la trobada amb Déu: feu tot el que Ell us digui.

A la revelació plena de l'hora de l'amor i del perdó, **Jesús, a la creu, ens dóna la Mare, la Dona que ens accepta i ajuda a trobar la felicitat de fer la voluntat del Pare.**

Sant Magí, amb la font de la Brufaganya ens ho recorda i ens hi convida.

Sant Magí coneix la realitat purificadora que brolla del pit de Jesús clavat a la creu: L'aigua i la sang del perdó, ens revelen l'Amor que ens neteja, ens purifica, ens transforma, ens condueix a la realitat redemptora i lluminosa que encaixa positivament tot el cos amb l'energia distribuïda segons la mesura de cada membre, i així tot el cos va creixent i edificant-se en l'amor (Ef 4,16b).

-8. És amic meu el qui estima: Jo sóc la Veu que sempre anima: escrita al cor, nova Aliança: només l'Amor porta esperança.

Sant Magí va viure predicant i donant testimoni de l'amor de Jesús. La font de la Brufaganya ens ajuda a contemplar i entendre les paraules que Sant Pau ens recorda del llibre dels Proverbis: **si el teu enemic té fam, dóna-li menjar; si té set, dóna-li beure: serà com si possis brases sobre el seu cap** (Rm 12,20-21= Pr 25,21-22a). Aquestes paraules encaixen amb les de Jesús: **Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos** (Mt 5,44b-45).

Sant Magí viu l'amistat de Jesús, ha experimentat el Camí d'arribar-hi, ens ensenya i ajuda a ser sinodals. Sant Magí coneix la força de la Paraula i ens anima a seguir-la, Sant Magí sap que Jesús ens ofereix a tots la seva amistat i la manera d'arribar-hi, Sant Magí ha escoltat la veu que sempre anima i treu la

por: **No us deixaré pas orfes; torno a vosaltres. D'aquí a poc temps, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia, coneixereu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres.** -13-

El qui m'estima és el qui té els meus manaments i els guarda; i al qui m'estima, el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré i em manifestaré a ell. Qui m'estima, guardarà la meva paraula; el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell. El qui no m'estima, no guarda les meves paraules. I la paraula que escolteu no és meva, sinó del Pare que m'ha enviat (Jn 14, 18-21.23-24).

L'amistat amb Jesús inclou l'amistat amb el Pare, és Amor Trinitari que porta esperança: Però jo no estic sol, perquè **el Pare és amb mi**. Us he dit tot això perquè en mi trobeu la pau. En el món passareu tribulacions, però **tingueu confiança: jo he vençut el món** (Jn 16,32b-33).

Jesús prega al Pare perquè ens consagri en la veritat, la paraula que ens fa sinodals compartint la seva alegria trinitària: Però **ara vinc a tu, i mentre encara soc al món dic tot això, perquè ells tinguin també l'alegria que jo tinc, una alegria completa. Consagra'ls en la veritat, que és la teva paraula**. Tal com tu m'has enviat al món, jo també els hi he enviat. I jo em consagro a mi mateix per ells, perquè ells també siguin consagrats en la veritat.

No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat (Jn 17,13.17-21).

Sant Magí ha cregut, experimentat i proclamat la força d'aquesta paraula, la nova aliança escrita al cor. Recordem les paraules de Sant Pau, citades al comentari de la primera estrofa: És evident que vosaltres **sou una carta que ve de Crist** i que ens ha estat confiada. No ha estat escrita amb tinta, sinó amb l'Esperit del Déu viu, i no en taules de pedra, sinó en taules de carn, en els nostres cors (2Co 3,8).

Jeremies profetitzà la Nova Aliança escrita al cor: **L'aliança** que jo pactaré amb el casal d'Israel després d'aquells dies **serà aquesta: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en el seu cor**. Llavors jo seré el seu Déu i ells seran el meu poble. Ho dic jo, el Senyor. Ja no caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: "Coneixeu qui és el Senyor", perquè **des del més petit fins al més gran, tots em coneixeran**. Perdonaré la seva culpa, no em recordaré més del seu pecat. **Ho dic jo, el Senyor** (Jr31,33-34).

La carta als Hebreus ens ho repeteix (He 8,8-12), ens ho explica i comenta:

Així, doncs, **el Crist és mitjancer d'una nova aliança**, perquè ha mort en rescat dels pecats comesos sota la primera; així els qui són cridats reben l'herència eterna que els havia estat promesa (He 9,15).

És impossible que la sang dels vedells i dels bocs esborri els pecats. Per això, quan entra al món, Crist diu: "No has volgut sacrificis ni oblacions, però **m'has format un cos**; no t'has complagut en holocaustos ni en sacrificis pel pecat. Per això t'he dit: **Aquí em tens**. En el llibre hi ha escrit de mi que **vull fer, Déu meu, la teva voluntat**".

I precisament perquè ell ha complert la voluntat de Déu, nosaltres hem estat santificats mitjançant l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre (He 10,4-7.10)

Per tot el que sabem de Sant Magí, estem segurs, que ens està dient el mateix que trobem escrit a la carta als Hebreus:

Per tant, **germans, tenim plena llibertat d'entrar al santuari** gràcies a la sang de Jesús; ell ha inaugurat per a nosaltres un camí nou i viu, que passa a través de la cortina del lloc santíssim, és a dir, **a través de la seva humanitat**. En ell tenim un gran sacerdot posat al capdavant de la casa de

Déu. Acostem-nos-hi amb cor sincer i fe plena, ja que el nostre cos ha estat rentat amb aigua que purifica, i els nostres cors, netejats de tota consciència de culpa. -14-

*Mantinguem indefectible l'esperança que professem: **Déu compleix fidelment les seves promeses. Vetllem els uns pels altres per animar-nos a l'amor fratern i a les bones obres. No deixem d'assistir a les reunions comunitàries, com alguns han pres per costum; més aviat exhortem-nos els uns als altres** (He 10,19-25ab).*

-Els Amics de Sant Magí i els membres de la seva Confraria estem contents de caminar amb el nostre Sant Patró. Amb la seva ajuda, al costat de Jesús, que és *el Camí la veritat i la vida* (Jn 14,6), som sinodals.

A l'evangeli de Joan llegim: **A Déu, ningú no l'ha vist mai: el seu Fill únic, que és Déu i està en el si del Pare, és qui l'ha revelat** (Jn 1,18).

La revelació del Pare que ens ha fet i segueix fent Jesús ens demostra, la seva amistat: A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare (Jn 15,15b).

Sant Magí ho sap perquè coneix les sagrades Escripures, sobretot la predicació de Pau, i ens ho ensenya amb els fets de la seva vida.

Els portants de l'aigua de la Brufaganya a les nostres cases i als nostres ambients la podem oferir amb tot el que significa d'amor i de perdó. **Els portants de la Imatge de Sant Magí**, amb la nostra mirada, les nostres paraules i la nostra

presència, la podem mostrar i oferir en tots els ambients on ens movem. Aquestes realitats i signes ens ajuden a viure **l'alegria generosa del goig de Déu** que podem experimentar, amb veritable sinodalitat, en el culte i en la vida. **Déu** ens dona a cadascú la gràcia per fer-ho ja que **ens ha creat a tots a imatge i semblança seva** (Gn1,27), **el goig de Déu és fer-nos feliços** (Dt 30,9-10), i Jesús ens diu: **entra al goig del teu Senyor** (Mt 25,21.23).

Tots els textos bíblics són de la BCI: bíblia catalana traducció interconfessional, tretzena edició (any 2014).

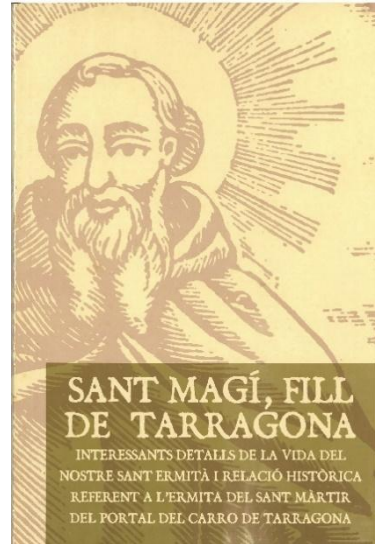
L'himne a Sant Magí és de la publicació coeditada, l'11 d'agost del 2019, per GOGISTES TARRAGONINS i els PORTANTS DE L'AIGUA DE LA CONFRARIA DE SANT MAGÍ de TARRAGONA. Amb lletra i música de Mn. Joan Magí i presentació de Mn. Francesc Gallart.

Existeix un llibre que ens facilita augmentar els coneixements tradicionals de la vida de Sant Magí:

“SANT MAGÍ, FILL DE TARRAGONA INTERESSANTS DETALLS DE LA VIDA DEL NOSTRE SANT ERMITÀ I RELACIÓ HISTÒRICA REFERENT A L'ERMITA DEL SANT MÀRTIR DEL PORTAL DEL CARRO A TARRAGONA.”

Mn. Francesc Gallart Magarolas

en fa la presentació que encapçala amb aquestes paraules:
SANT MAGÍ: UNA DEU DE TRADICIÓ RELIGIOSA.

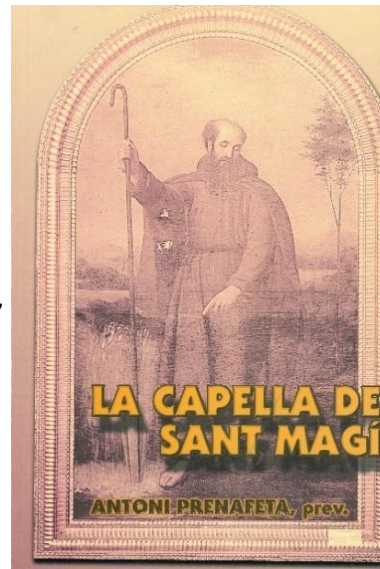
Existeix aquest altre llibre:

“LA CAPELLA DE SANT MAGÍ”, de Mn. Antoni Prenafeta,
També ens el presenta Mn. Francesc Gallart Magarolas com
“UNA REIMPRESSIÓ ESPERADA I MILLORADA”

I l'encapçala amb aquestes paraules:

“La figura de Sant Magí i la seva església del Portal del Carro són riques per les obres que les ornamenten: pintures, exvots, quadres, llànties...que no són valuoses per llur valor material sinó per la seva vàlua històrica, vivencial, tradicional.

Tanmateix n'hi ha d'altres que enriqueixen el patrimoni devocional del nostre copatró que no són espectaculars, (amb tot, les coses de Sant Magí no són espectaculars, sinó simples i senzilles com el sant Màrtir)”.

Referent al Santuari de Sant Magí de la Brufaganya,
us recomanem la

HISTÒRIA COMPENDIADA DEL SANTUARI DE SANT MAGÍ
De Mn. Sanç Capdevila. Pvre.

Els tres llibres els podeu trobar a l'Ermita del Portal del Carro de Tarragona

